

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoPr/10/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712217302
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8712217302.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Anny Ilčinovej a JUDr. Gabriely Klenkovej PhD. v právnej veci žalobcu G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, J., proti žalovanému SATEL-SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Mnoheľova 825, Poprad, IČO: 31 712 797, zastúpenému JUDr. Tiborom Bašistom, advokátom, Štefániková 8, Poprad, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad z 13.03.2013 č.k. 17CPr/27/2012-35, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad (ďalej len prvostupňový súd) napadnutým rozsudkom žalobu o zaplatenie náhrady škody vo výške 50 Eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 2.000 Eur zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že účastníkom konania náhradu trov konania nepriznáva.

Rozhodnutie odôvodnil zistením, že predmetom konania po vylúčení ďalších žalobcom uplatnených nárokov na samostatné konania bol nárok na náhradu škody vo výške 50 Eur a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.000 Eur. Žalobca bol zamestnancom žalovaného na základe pracovnej zmluvy zo dňa 07.03.2012 a vykonával zamestnanie kurič - údržbár. Nárok na zaplatenie 50 Eur žalobca uplatňuje titulom náhrady škody v súvislosti s opotrebovaním oblečenia- monterkovej súpravy, košeľa a obuvi počas trvania jeho pracovného pomeru u žalovaného. Žalobca tvrdil, že bol nútený užívať oblečenie (monterkovú súpravu, košeľu, obuv), ktoré veci si sám zakúpil v súvislosti so vznikom pracovného pomeru u žalovaného, nakoľko mu zamestnávateľ - žalovaný neposkytol pracovnú obuv a oblečenie. Náhradu nemajetkovej ujmy žalobca odôvodnil tým, že sa zamestnávateľ - žalovaný dopustil zásahu do jeho osobnostných práv tým spôsobom, že tvrdil Inšpektorátu práce Prešov, že žalobca chodí do zamestnania podľa potreby, napr. od 06.00 hod do 14.00 hod alebo od 14.30 hod do 22.00 hod a uvedené skutočnosti neboli pravdivé. Vyjadrenia žalovaného sa ho hlboko dotkli a zasiahli do povesti žalobcu a jeho cti. Vyjadrenie Inšpektorátu práce Prešov z 25.06.2012, v ktorom bolo zakomponované predmetné stanovisko žalovaného bolo žalobcovi doručené a čítala ho aj jeho manželka. Žalobca potvrdil, že predmetné vyjadrenie nemalo vplyv na správanie sa manželky k žalobcovi, inej osobe vyjadrenie Inšpektorátu práce Prešov žalobca nepredkladal. Nároku na náhradu nemajetkovej ujmy sa žalobca nedomáhal v súvislosti s iným správaním sa žalovaného. Žalovaný uplatnené nároky žalobcu považoval za nedôvodné. Pokiaľ ide o náhradu škody žalovaný tvrdil, že pri vzniku pracovného pomeru poskytol žalobcovi pracovné oblečenie a pracovnú obuv dňa 09.03.2012. Uvedené vyplýva aj z vyjadrenia Inšpektorátu práce Prešov z 25.06.2012. Žalovaný nekontroloval, či žalobca v pracovnej

dobe predmetné pracovné oblečenie a obuv využíval. Nesúhlasil ani s uplatnením nároku na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodňujúc, že neboli splnené podmienky pre priznanie takéhoto nároku. Zo strany žalovaného nedošlo k žiadnemu zásahu do osobnostných práv žalobcu.

Z vyjadreniu Inšpektorátu práce Prešov z 25.06.2012 súd zistil, že inšpektorát práce Prešov konštatoval, že dňa 09.03.2012 žalovaný ako zamestnávateľ vydal žalobcovi pracovné oblečenie a pracovnú obuv.

K uplatnenému nároku na náhradu škody súd uzavrel, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie predpokladov pre priznanie nároku na náhradu škody. Nebol preukázaný protiprávny úkon žalovaného, v dôsledku ktorého by bol nútený žalobca v pracovnej dobe užívať vlastné oblečenie a obuv. Naopak z vyjadrenia Inšpektorátu práce Prešov vyplýva, že dňa 09.03.2012 žalovaný poskytol žalobcovi pracovné oblečenie a obuv. K uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy súd dospel k názoru, že žalovaný vyjadrením vo vzťahu k Inšpektorátu práce Prešov, ktoré vyplynulo zo stanoviska Inšpektorátu práce z 25.06.2012, nijako nezasiahol do osobnostných práv žalobcu. Z obsahu vyjadrenia Inšpektorátu práce Prešov nevyplýva, že by vyjadrenie žalovaného bolo objektívne spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu na jeho práva. Navyše z vyjadrenia samotného žalobcu vyplýva, že vyjadrenie Inšpektorátu práce bolo doručené žalobcovi a oboznámila sa s tým aj jeho manželka, pričom uvedené vyjadrenie nemalo vplyv na správanie sa manželky žalobcu k žalobcovi. Žalobca tak nepreukázal zásah do osobnostných práv žalovaného, preto nebolo dôvodné ani priznanie nemajetkovej ujmy uplatnenej žalobcom.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 150 Občianskeho súdneho poriadku. Úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobcu. Finančná situácia žalobcu neumožňuje žalovanému nahradiť trovy konania bez toho, aby nebolo vážne ohrozené zabezpečenie základných potrieb žalobcu. Žalobca je nezamestnaný, vedený v evidenciu uchádzačov o zamestnanie, nemá príjem. Manželka žalobcu má príjem 400 Eur mesačne, má vážne zdravotné problémy, žalobca má vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu vo veku 10 rokov, s ktorým má zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotným stavom. Žalobca býva v rodinnom dome manželky, s užívaním ktorého má mesačné výdavky 150 až 200 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca poukazujúc na porušenie ustanovení Zákonníka práce, pretože nevie aké pracovné pomôcky mu žalovaný vydal, nakoľko sa ho nikto neopýtal na veľkosť oblečenie, číslo obuvi a podobne. Naďalej trvá na tom, že žiadne ochranné pomôcky od žalovaného nedostal a trvá tiež na náhrade nemajetkovej ujmy 2.000 Eur. Na základe uvedeného navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť a priznať žalobcovi náhradu škody 50 Eur a náhradu nemajetkovej ujmy 2.000 Eur.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu vyjadril navrhujúc rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad upravených v ustanovení § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a zistil, že rozsudok je vecne správny.

Odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správny skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa odvolacieho súdu prvostupňový súd na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkových záverov vyvodil správne právne závery. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na vecne správne právne závery prvostupňového súdu, ale na ich doplnenie uvádza nasledovné.

Každý zodpovedá za škodu , ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti (§420 ods. 1 OZ).

Zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti možno uplatniť, ak sú splnené nasledovné predpoklady zodpovednosti za škodu:

- a) porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu),
- b) vznik škody ako majetkovej ujmy,
- c) existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou,
- d) zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil (ide o zodpovednosť za predpokladané zavinenie).

Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia § 420 ods. 1 OZ je úkon - prejav vôle fyzickej osoby, pričom tento úkon je protiprávny t.j. ide o konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom (s právnym poriadkom). Protiprávny úkon sa skladá z úkonu a z jeho protiprávnosti. Dôkazné bremeno preukázania protiprávnosti úkonu spočíva na poškodenom , nakoľko protiprávnosť zákon nepredpokladá.

Porušením právnej povinnosti má zákon na mysli objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako fyzická (právnická) osoba skutočne konala (prípadne opomenula konať) a tým, ako konať mala, aby splnila povinnosť jej uloženú právnym predpisom alebo inou právnou skutočnosťou. Protiprávne konania musí byť poškodeným preukázané tak isto ako vznik škody a príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodou a jej rozsahom ako následkom týchto príčin.

Ako vyplýva z obsahu spisu žalobca bol zamestnancom u žalovaného počnúc dňom 09.03.2012 a na základe písomnej pracovnej zmluvy zo dňa 07.03.2012 pracoval ako kurič - údržbár. Pracovný pomer bol uzavretý na dobu neurčitú so skúšobnou dobou 3 mesiace. Žalovaný písomným podaním z 15.05.2012 oznámil žalobcovi skončenie pracovného pomeru v skúšobnej dobe bez uvedenia dôvodu. Žalobca sa v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod spis. zn. 17CPr/13/2012 domáhal určenie neplatnosti skončenie pracovného pomeru u žalovaného v skúšobnej dobe. Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 13.03.2013 č.k. 17CPr/13/2012-59 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.02.2014 č.k. 6CoPr/2/2013 bola žaloba žalobcu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru v skúšobnej dobe zamietnutá.

Prvostupňový súd pri žalobcom uplatnenom nároku na náhradu škody správne skúmal, či sú splnené predpoklady zodpovednosti za škodu postupom podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že žalobca v konaní nepreukázal ani prvý predpoklad zodpovednosti za škodu - protiprávne konanie žalovaného.

Žalobca v predmetnom konaní nijako nepreukázal , aby žalovaný porušil právnú povinnosť vyplývajúcu z právnych predpisov (Občiansky zákonník, Zákonník práce, iný všeobecný záväzný predpis), v dôsledku ktorého by bol žalobca nútený počas trvania pracovného pomeru užívať vlastné oblečenie a obuv. Uvedenému svedčí oznámenie o vybavení podania zo strany Inšpektorátu práce Prešov zo dňa 25.06.2012, ktorým bolo vykonané prešetrenie na základe podania žalobcu vo veci porušovaní pracovno-právnych vzťahov žalovaným. Z uvedeného oznámenia vyplýva, že dna 09.03.2012 žalovaný ako zamestnávateľ vydal žalobcovi pracovné oblečenie a pracovnú obuv. Svedčí o tom podpis žalobcu , ktorý vykonal na znak prevzatia veci - pracovného oblečenia a pracovnej obuvi. Keďže žalobca nepreukázal ani prvý predpoklad zodpovednosti za škodu t.j. protiprávne konania žalovaného, správne postupoval súd prvého stupňa, ak žalobu o náhradu škody zamietol.

Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti , najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. V citovanom ustanovení je zakotvená generálna klauzula ochrany osobnosti fyzickej osoby. Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému, ktorý je neoprávnený (protiprávny). O neoprávnený zásah nejde, ak ten kto sa ho dopúšťa plní svoju právnu povinnosť alebo vykonáva svoje právo. Ochrana osobnosti prináleží každej fyzickej osobe ako subjektu práva. Z povahy veci vyplýva, že sa týka iba fyzických osôb. Na uplatnenie práva na ochranu osobnosti je aktívne legitimovaná vždy tá fyzická osoba, voči osobnosti ktorej neoprávnený zásah smeroval.

Podľa odvolacieho súdu žalobca v konaní nijako nepreukázal, aby žalovaný zasiahol do osobnostných práv žalobcu . Inšpektorát práce Prešov vykonal prešetrenie na základe podnetu žalobcu, ktorým zisťoval či zo strany žalovaného ako zamestnávateľa žalobcu došlo k porušeniu pracovno-právnych vzťahov. Výsledky prešetrenia inšpektorát práce zahrnul v správne označenej ako „Oznámenie o vybavení podania - zaslanie“ zo dňa 25.06.2012 (č.l. 10 až 12 spisu). Z obsahu uvedenej správy nevyplýva, aby vyjadrenie žalovaného ako zamestnávateľa žalobcu bolo objektívne spôsobilé privodiť ujmu na právach žalobcu.

Správa inšpektorátu práce reaguje na podnet samotného žalobcu, ktorý sa sťažuje na porušovanie pracovnoprávnych vzťahov u žalovaného v týchto oblastiach:

1. dlhé pracovné zmeny,
2. nevykonanie školenia BOZP,
3. neposkytnutie pracovného oblečenia,
4. neoznámenie skončenia pracovného pomeru v skúšobnej dobe 3 dní vopred,
5. neposkytnutie zápočtového listu,
6. neposkytnutie mzdy za marec 2012,
7. zamestnanie vo voľnom čase.

Správa zo dňa 25. 06. 2012 (č. I. 10 - 12 spisu) obsahuje odpovede na žalobcove tvrdenia uvádzané v podnete zo dňa 28. 05. 2012 vo veci porušovania pracovnoprávnych vzťahov žalovaným a obsahuje vyjadrenie, že námietky žalobcu nie sú opodstatnené. Preto samotné vyjadrenia žalovaného v súvislosti s podaným podnetom žalobcom na inšpektoráte práce neboli spôsobilé privodiť ujmu na právach žalobcu.

Prvostupňový súd preto správne konštatoval, že v danom prípade žalobca nepreukázal zo strany žalovaného zásah do jeho osobnostných práv , preto nebolo dôvodné priznanie náhrady nemajetkovej ujmy uplatnenej žalobcom.

Za tohto stavu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako správny s osvojením si jeho dôvodov v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania má svoju oporu v ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. a § 150 ods. 1 O.s.p.. Odvolací súd si osvojil záver o dôvodoch hodných osobitného zreteľa spočívajúci v majetkových a sociálnych pomeroch žalobcu, pre ktoré v konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.